

Uczniowie Pana Jezusa

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- uświadomienie zadań pozostawionych przez Pana Jezusa Jego uczniom;
- kształtowanie postawy ucznia Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- swoimi słowami opowiada o powołaniu pierwszych uczniów;
- wskazuje różnice pomiędzy uczniem Pana Jezusa a uczniem szkoły;
- wyjaśnia, że także dziś Pan Jezus powołuje swoich uczniów;
- wylicza, gdzie może spotykać się z Panem Jezusem jako Jego uczeń.

Metody

pogadanka, zabawa – głuchy telefon, lektura Biblii, pogadanka, zabawa matematyczna, zabawa ruchowa, śpiew.

Środki dydaktyczne

przedmioty przydatne i nieprzydatne uczniowi, kartoniki w trzech kolorach do zabawy.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Pogadanka na temat tego, kim jest uczeń. Po czym poznać ucznia? Jakie ma obowiązki? Pogadankę można wzbogacić prezentacją różnych przedmiotów, spośród których dzieci mają wybrać to, co jest potrzebne

uczniowi, a co nie (np. piórnik, zeszyt, pilot od telewizora, worek na kapcie, okulary przeciwsłoneczne itp.).

II. Rozwinięcie

1. Zabawa *Głuchy telefon*. Nauczyciel podaje do przekazania krótkie zdanie z Pisma Świętego lub inne, związane z tematem. Może wyjaśnić, że uczniowie uważnie słuchali Pana Jezusa, dlatego Jego nauka przetrwała ponad dwa tysiące lat. Uczniowie bardzo dobrze przekazywali Jego słowa, chociaż z zawodu nie byli nauczycielami, tylko wykonywali inne zawody, np. byli rybakami.
2. Lektura Biblii – Mt 4, 18-22. Analiza tekstu (może być poprzedzona dramatyzacją – scenką).
3. Pogadanka – nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat tego fragmentu oraz o tym, że Pan Jezus miał kilkunastu najbliższych uczniów, którzy mu towarzyszyli.
4. Wspólne liczenie apostołów – nauczyciel podaje imię apostoła, a dzieci głośno liczą. Np. nauczyciel: „Marek”, dzieci: „Jeden”, nauczyciel: „Łukasz”, dzieci: „Dwa”... Nauczyciel może pomagać, pokazując liczbę na palcach lub wskazując dzieci, które mają wstać przy odczytywaniu kolejnego imienia, by ułatwić poprzez liczenie na konkretach.

III. Zakończenie

Zabawa ruchowa *Rybki w sieci*. Za pomocą wyliczanki wybierane są dzieci, które tworzą sieć. Jest ich dwoje. Na początku zabawy jej uczestnicy ustawieni są na przeciwległych krańcach wyznaczonego kawałka sali. Na sygnał: „Rybak zarzucił sieci” dzieci biegną, by zamienić się miejscami. Te, które są siecią, trzymając się za ręce, starają się złowić ryby. Złowiona rybka staje się częścią sieci. Zabawę prowadzi się do momentu, aż wszystkie ryby są złowione.

Praca z podręcznikiem – dzieci wykonują polecenie.

Inna propozycja pracy

Statek na fali. Nauczyciel trzyma w ręku kartoniki w trzech kolorach (zielony, żółty, czerwony). Dzieci stoją w rogu sali (w porcie). Gdy nauczyciel podniesie zielony kartonik, dzieci rozbiegają się po sali. Ręce mają wyciągnięte do przodu (imitują dziób statku). Gdy nauczyciel podniesie żółty kartonik, oznacza to, że na morzu jest mgła – dzieci poruszają się bardzo wolno po sali. Gdy podniesie czerwony kartonik, że na morzu jest sztorm – dzieci wracają do portu. Następnie nauczyciel wybiera jako prowadzącego zabawę jedno z dzieci.

Nauka piosenki i śpiew:

*O Panie, to Ty na mnie spojrzales,
Twoje usta dziś wyrzekły me imię.
Swoją barkę pozostawiam na brzegu,
razem z Tobą nowy zacznę dziś łów.*

Źródło: <http://teksty.org/religijne,barka,tekst-piosenki> (dostęp: 20.03.2017).